BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. rugsėjo 23 d.*

„Europos Sąjungos prekių ženklas – Protesto procedūra – Žodinio Europos Sąjungos prekių ženklo MUSIKISS paraiška – Ankstesni žodinis ir vaizdiniai Jungtinės Karalystės prekių ženklai KISS – Susitarimas dėl Jungtinės Karalystės išstojimo iš Sąjungos ir Euratomo – Pereinamasis laikotarpis – Apeliacinės tarybos sprendimas grąžinti bylą Protestų skyriui – Priimtinumas – Santykinis atmetimo pagrindas – Galimybė supainioti – Reglamento (EB) Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas (dabar – Reglamento (ES) 2017/1001 8 straipsnio 1 dalies b punktas)“

Byloje T-421/18

Bauer Radio Ltd, įsteigta Piterbore (Jungtinė Karalystė), atstovaujama baristerės G. Messenger,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą S. Bonne, H. O’Neill ir V. Ruzek,

atsakovę,

kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Simon Weinstein, gyvenantis Vienoje (Austrija), atstovaujamas advokatų M.-R. Petsche ir M. Grötschl,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2018 m. kovo 14 d. EUIPO pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 510/2017-1), susijusio su protesto procedūra tarp *Bauer Radio* ir S. Weinstein,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Gervasoni, teisėjai L. Madise ir R. Frendo (pranešėja),

posėdžio sekretorius P. Cullen, administratorius,

susipažinęs su ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. liepos 10 d.,

susipažinęs su nepriimtinumu grindžiamu prieštaravimu, kurį EUIPO Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė 2018 m. spalio 10 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. spalio 10 d.,

* Proceso kalba: anglų.

atsižvelgęs į 2019 m. vasario 12 d. nutartį prijungti nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą prie bylos nagrinėjimo iš esmės,

susipažinęs su EUIPO atsakymu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2019 m. balandžio 24 d.,

atsižvelgęs į pasikeitusią Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį,

įvykus 2020 m. sausio 16 d. posėdžiui,

atsižvelgęs į 2020 m. vasario 25 d. nutartį atnaujinti žodinę proceso dalį,

atsižvelgęs į Bendrojo Teismo rašytinius klausimus šalims ir į jų atsakymus į šiuos klausimus, kuriuos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2020 m. kovo 13, 16 ir 19 d.,

priima šį

Sprendimą [1]

Ginčo aplinkybės

1 2013 m. lapkričio 15 d. įstojusi į bylą šalis Simon Weinstein pagal iš dalies pakeistą 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) (pakeistas 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1) pateikė Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) paraišką įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą.

2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis žymuo MUSIKISS.

3 Prekės ir paslaugos, kurioms buvo prašoma registracijos, priskiriamos prie peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 35, 41 ir 45 klasių ir pagal kiekvieną iš šių klasių atitinka tokį aprašymą:

– 35 klasė: „Reklama (taip pat internetu), visų pirma skelbimai (skirti tretiesiems asmenims); darbuotojų įdarbinimas ir atranka, pirmiausia muzikos srityje ar muzika besidomintiems asmenims; mažmeninė ir didmeninė prekyba (taip pat internetu) muzikos prekėmis ir paslaugomis“;

– 41 klasė: „Pramoginių renginių organizavimas, koordinavimas ir vykdymas; renginių užsakymas; muzikiniai spektakliai, dainos, trumposios kino juostos, radijo ir televizijos programos ir kultūros laidos; bilietų į renginius užsakymas ir išankstinis pardavimas; duomenų muzikos tema ar muzika besidomintiems asmenims atrinkimas, rinkimas, administravimas ir teikimas (taip pat naudojantis internetu naršomais duomenų bankais ar taikomosiomis programomis)“;

– 45 klasė: „Socialinės paslaugos, t. y. tarpininkavimas interesų grupėms ir žinių teikimas socialiniuose tinkluose“.

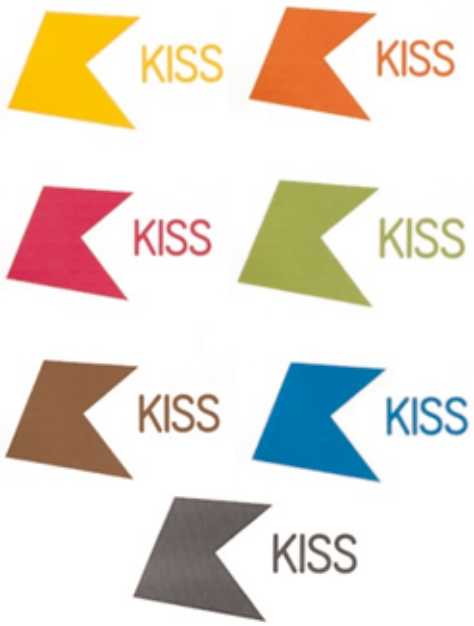
4 Prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2014 m. vasario 24 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 2014/036.

1 Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano tikslinga paskelbti.

5 2014 m. gegužės 23 d. ieškovė *Bauer Radio Ltd* pagal Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnį (dabar – Reglamento 2017/1001 46 straipsnis) pareiškė protestą dėl prašomo prekių ženklo registracijos šio sprendimo 3 punkte nurodytoms paslaugoms.

6 Protestas buvo grindžiamas šiais ankstesniais prekių ženklais:

– septynių vaizdinių Jungtinės Karalystės prekių ženklų, kurių registracijos paraiškos buvo pateiktos 2006 m. rugpjūčio 24 d. ir kurie buvo įregistruoti 2008 m. spalio 17 d. numeriu 2430834, serija, be kita ko, žyminčia „transliavimo; radijo transliavimo; radijo programų transliavimo ir perdavimo“ paslaugas, priskiriamas prie 38 klasės, ir „spektaklių, renginių, parodų ir švenčių organizavimo, valdymo ir rengimo; kultūrinių ir pramoginių renginių organizavimo; radijo pramogų“ paslaugas, priskiriamas prie 41 klasės, dėl kurių Apeliacinė taryba nusprendė, kad prekių ženklai naudojami iš tikrųjų:

– žodiniu Jungtinės Karalystės prekių ženklu KISS, kurio registracijos paraiška pateikta 2013 m. rugsėjo 17 d. ir kuris buvo įregistruotas 2014 m. vasario 28 d. numeriu 3022390, skirtu, be kita ko, 9 ir 41 klasių prekėms ir paslaugoms, pagal kiekvieną iš šių klasių atitinkančioms tokį aprašymą:

  – 9 klasė: „Parsisiunčiamos kompiuterinės programos; parsisiunčiamos nešiojamiems įrenginiams skirtos programos; parsisiunčiamos telefonams ir planšetiniams kompiuteriams skirtos programos; programinė įranga, skirta naudoti kaip taikomųjų programų sąsaja (API)“;

  – 41 klasė: „Kompiuterinių programų teikimas interneto svetainėje; pramoginės paslaugos, teikiamos interneto svetainėje; pramoginės radijo paslaugos, teikiamos interneto svetainėje; konkursai, rengiami interneto svetainėje; informacijos apie sportinę, kultūrinę ir pramoginę veiklą teikimas kompiuterinėmis programomis; muzikos ir muzikinių pramogų teikimas kompiuterinėmis programomis; radijo programų teikimas kompiuterinėmis programomis; pramoginės radijo paslaugos, teikiamos kompiuterinėmis programomis; konkursų, kuriuose galima dalyvauti naudojant kompiuterines programas, organizavimas“.

7 Protestas buvo grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte ir 5 dalyje (dabar – Reglamento 2017/1001 8 straipsnio 1 dalies b punktas ir 5 dalis) nurodytais motyvais.

8 Ieškovė nurodė, kad visi pirma nurodyti prekių ženklai Jungtinėje Karalystėje pasižymėjo skiriamuoju požymiu ir reputacija (tai pasakytina apie visas šiais prekių ženklais žymimas prekes ir paslaugas), ir tvirtino, kad naudojant prašomą įregistruoti prekių ženklą būtų nesąžiningai pasinaudota šiuo požymiu ir reputacija, be to, tai jiems pakenktų.

9 2017 m. sausio 17 d. sprendimu Protestų skyrius, remdamasis Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktu, iš dalies protestą patenkino ir atmetė registracijos paraišką šioms paslaugoms:

– 35 klasė: „mažmeninės ir didmeninės prekybos (taip pat internetu) muzikos prekėmis ir paslaugomis“;

– 41 klasė: „Pramoginių renginių organizavimas, koordinavimas ir vykdymas; renginių užsakymas; muzikiniai spektakliai, dainos, trumposios kino juostos, radijo ir televizijos programos ir kultūros laidos; bilietų į renginius užsakymas ir išankstinis pardavimas; duomenų muzikos tema ar muzika besidomintiems asmenims atrinkimas, rinkimas, administravimas ir teikimas (taip pat naudojantis internetu naršomais duomenų bankais ar taikomosiomis programomis)“;

– 45 klasė: „Socialinės paslaugos, t. y. tarpininkavimas interesų grupėms ir žinių teikimas socialiniuose tinkluose“.

10 Protestas buvo atmestas ir buvo leista teikti prekių ženklo registracijos paraišką šioms prie 35 klasės priskiriamoms paslaugoms: „Reklama (taip pat internetu), visų pirma skelbimai (skirti tretiesiems asmenims); darbuotojų įdarbinimas ir atranka, pirmiausia muzikos srityje ar muzika besidomintiems asmenims“.

11 2017 m. kovo 14 d. įstojusi į bylą šalis, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais (dabar – Reglamento 2017/1001 66– 71 straipsniai), pateikė EUIPO apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.

12 2017 m. liepos 18 d. ieškovė, remdamasi 1996 m. vasario 5 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 216/96, nustatančio Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklai ir dizainas) Apeliacinių tarybų darbo tvarką (OL L 28, 1996, p. 11; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t. p. 221), 8 straipsnio 3 dalimi, pateikė papildomą apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.

13 2018 m. kovo 14 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) EUIPO pirmoji apeliacinė taryba panaikino Protestų skyriaus sprendimą ir grąžino jam bylą „nagrinėti iš naujo remiantis Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktu ir 8 straipsnio 5 dalimi“.

14 Dėl Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto taikymo Apeliacinė taryba nusprendė, kad kai kurios paraiškoje įregistruoti nurodytos paslaugos skiriasi nuo paslaugų, žymimų ankstesniu žodiniu prekių ženklu, todėl nėra šių paslaugų supainiojimo galimybės. Taigi Protestų skyriaus sprendimas buvo panaikintas tiek, kiek jame nuspręsta, kad šios paslaugos yra panašios. Prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimos paslaugos, dėl kurių minėtas sprendimas buvo panaikintas, buvo šios:

– 35 klasė: „mažmeninės ir didmeninės prekybos (taip pat internetu) muzikos prekėmis ir paslaugomis“;

– 45 klasė: „Socialinės paslaugos, t. y. tarpininkavimas interesų grupėms ir žinių teikimas socialiniuose tinkluose“.

15 Be to, Apeliacinė taryba nusprendė, kad „reklamos (taip pat internetu), visų pirma skelbimų (trečiųjų asmenų atžvilgiu); darbuotojų įdarbinimo ir atrankos, pirmiausia muzikos srityje ar muzika besidomintiems asmenims“ paslaugos, priskiriamos prie 35 klasės ir žymimos prašomu įregistruoti prekių ženklu, skiriasi nuo ankstesniais prekių ženklais žymimų paslaugų. Todėl papildoma ieškovės apeliacija buvo atmesta, kiek tai susiję su nagrinėjamų paslaugų panašumu.

16 Dėl „mažmeninės ir didmeninės prekybos (taip pat internetu) muzikos prekėmis ir paslaugomis“, žymimos prašomu įregistruoti prekių ženklu ir priskiriamos prie 35 klasės, Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 51 punkte nusprendė, kad šios paslaugos yra mažai panašios į ieškovės teikiamas paslaugas, priskiriamas prie 41 klasės ir žymimas ankstesniu žodiniu prekių ženklu.

17 Apeliacinė taryba nusprendė, kad „pramoginių renginių organizavimo, koordinavimo ir vykdymo; renginių užsakymo; muzikinių spektaklių, dainų, trumpųjų kino juostų, radijo ir televizijos programų ir kultūros laidų; bilietų į renginius užsakymo ir išankstinio pardavimo; duomenų muzikos tema ar muzika besidomintiems asmenims atrinkimo, rinkimo, administravimo ir teikimo (taip pat naudojantis internetu naršomais duomenų bankais ar taikomosiomis programomis)“ paslaugos, žymimos prašomu įregistruoti prekių ženklu ir priskiriamos prie 41 klasės, yra tapačios arba labai panašios į prie 41 klasės priskiriamas paslaugas, žymimas ankstesniu žodiniu prekių ženklu.

18 Apeliacinė taryba taip pat nusprendė, kad prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimos „duomenų muzikos tema ar muzika besidomintiems asmenims atrinkimo, rinkimo, administravimo ir teikimo (taip pat naudojantis internetu naršomais duomenų bankais ar taikomosiomis programomis)“ paslaugos yra panašios į prie 41 klasės priskiriamas paslaugas, žymimas ankstesniais vaizdiniais prekių ženklais (visa jų serija), kurių naudojimas iš tikrųjų buvo įrodytas.

19 Apeliacinė taryba nusprendė, kad „pramoginių renginių organizavimo, koordinavimo ir vykdymo; renginių užsakymo; muzikinių spektaklių, dainų, trumpųjų kino juostų, radijo ir televizijos programų ir kultūros laidų; bilietų į renginius užsakymo ir išankstinio pardavimo“ paslaugos, priskiriamos prie 41 klasės ir žymimos prašomu įregistruoti prekių ženklu, yra tapačios prie 41 klasės priskiriamoms paslaugoms, žymimoms ankstesniais vaizdiniais prekių ženklais (visa jų serija), kurių naudojimas iš tikrųjų buvo įrodytas.

20 Dėl galimybės supainioti Apeliacinė taryba nusprendė, kad nagrinėjami žymenys vizualiu ir fonetiniu požiūriu yra mažai panašūs ir kad jų negalima supainioti net kalbant apie tapačiomis ar panašiomis pripažintas paslaugas, jei ankstesni prekių ženklai neturi reputacijos. Todėl ji panaikino Protestų skyriaus sprendimą tiek, kiek jame konstatuota, kad atitinkama visuomenė gali būti suklaidinta dėl tapačių ar panašių paslaugų, neatsižvelgiant į tariamą šių prekių ženklų reputaciją.

21 Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Apeliacinė taryba nusprendė, kad Protestų skyrius turi atlikti išsamų ir nuodugnų supainiojimo galimybės vertinimą pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą, atsižvelgdamas į tvirtinimą, kad ankstesni prekių ženklai turi reputaciją, ir į visus pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį pateiktus įrodymus.

22 Dėl ankstesnių vaizdinių prekių ženklų serijos Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 81 ir 82 punktuose nusprendė, kad „[šie prekių ženklai] ir prašomas įregistruoti prekių ženklas [buvo] dar mažiau panašūs“, ir vadovavosi analogiškais argumentais.

23 Be to, Apeliacinės tarybos nuomone, Protestų skyrius klaidingai nusprendė, kad visuomenė, kuriai skirtos prekių ženklo registracijos paraiškoje ir ankstesnių prekių ženklų specifikacijose nurodytos paslaugos, kurias jis pripažino nepanašiomis, nėra ta pati. Todėl taryba panaikino to skyriaus sprendimą tiek, kiek jis susijęs su Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalimi.

24 Galiausiai ginčijamo sprendimo 114 punkte Apeliacinė taryba nurodė: „kadangi byla [buvo] grąžinta Protestų skyriui ir galutinis sprendimas dar [nėra] priimtas, šis sprendimas [gali] būti skundžiamas kartu su sprendimu, kuriuo galutinai nusprendžiama dėl protesto“.

Šalių reikalavimai

25 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš EUIPO ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas.

26 Nepriimtinumu grindžiamame prieštaravime EUIPO Bendrojo Teismo prašo:

– pripažinti ieškinį nepriimtinu,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

27 Atsakyme į ieškinį EUIPO Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

28 Įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

– pripažinti ieškinį nepriimtinu,

– nepatenkinus pirmojo reikalavimo, atmesti ieškinį iš esmės,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Pirminės pastabos

29 2020 m. sausio 16 d. posėdyje įstojusi į bylą šalis nurodė, kad tiek, kiek protestas dėl Europos Sąjungos prekių ženklo MUSIKISS registracijos buvo grindžiamas ankstesniais Jungtinės Karalystės prekių ženklais, jeigu Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė pasitrauks iš Europos Sąjungos be susitarimo, šis protestas turės būti atmestas, nes šiems prekių ženklams nebegalios tokia pati apsauga, todėl Bendrajame Teisme pareikštas ieškinys netektų dalyko.

30 Jungtinei Karalystei išstojus iš Sąjungos, Bendrasis Teismas, taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, pasiūlė šalims pareikšti nuomonę dėl Susitarimo dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos (OL L 29, 2020, p. 7, toliau – susitarimas dėl išstojimo) 127 straipsnio taikymo ir dėl 2018 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *Alcohol Countermeasure Systems (International) / EUIPO* (C-340/17 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2018:965) bei 2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *Grupo Textil Brownie / EUIPO – The Guide Association (BROWNIE)* (T-598/18, EU:T:2020:22).

31 Šiuo klausimu reikia priminti, kad 2020 m. vasario 1 d. įsigaliojo susitarimas dėl išstojimo, nustatantis Jungtinės Karalystės išstojimo iš Sąjungos tvarką. Šiame susitarime numatytas pereinamasis laikotarpis nuo 2020 m. vasario 1 d. iki gruodžio 31 d., su galimybe jį vieną kartą pratęsti maksimaliam laikotarpiui nuo vienų iki dvejų metų (toliau – pereinamasis laikotarpis).

32 Susitarimo dėl išstojimo 127 straipsnyje nustatyta, kad pereinamuoju laikotarpiu Jungtinės Karalystės teritorijoje toliau taikoma Sąjungos teisė, jei nėra nustatyta kitaip.

33 Darytina išvada, kad, kaip šalys pripažįsta savo rašytiniuose atsakymuose į proceso organizavimo priemones, jei susitarime dėl išstojimo nėra nustatyta kitaip, Reglamentas 2017/1001 ir toliau taikomas Jungtinės Karalystės prekių ženklams, taigi ankstesniems ieškovės toje valstybėje įregistruotiems prekių ženklams ir toliau taikoma tokia pati apsauga, kokia būtų taikoma, jei Jungtinė Karalystė nebūtų išstojusi iš Sąjungos iki pat pereinamojo laikotarpio pabaigos.

34 Šią išvadą patvirtina tai, kad santykinį protesto pagrindą reikia vertinti Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos paraiškos, dėl kurios paduotas protestas, pateikimo momentu (2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *BROWNIE*, T-598/18, EU:T:2020:22, 19 punktas).

35 Tai, kad ankstesnis prekių ženklas gali prarasti valstybėje narėje įregistruoto prekių ženklo statusą po paraiškos įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą pateikimo, visų pirma po galimo atitinkamos valstybės narės pasitraukimo iš Sąjungos, iš esmės nėra svarbu sprendimui dėl protesto priimti (2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *BROWNIE*, T-598/18, EU:T:2020:22, 19 punktas).

36 Darytina išvada, kad nagrinėjamu atveju šio sprendimo priėmimo dieną Jungtinės Karalystės išstojimas iš Sąjungos neturi įtakos ankstesniems prekių ženklams, kaip Europos Sąjungos prekių ženklams, taikomai apsaugai. Todėl šiais prekių ženklais dar galima pagrįsti protestą dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo registracijos.

37 Atsakant į įstojusios į bylą šalies per posėdį iškeltą klausimą, susijusį su ieškovės suinteresuotumu pareikšti ieškinį Jungtinei Karalystei išstojus iš Sąjungos, reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją suinteresuotumas pareikšti ieškinį reiškia, kad pats ginčijamo akto panaikinimas gali turėti teisinių pasekmių ir kad taip ieškinio baigtis gali būti naudinga jį pareiškusiai šaliai (žr. 2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Mory ir kt. / Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). *A fortiori* šioje byloje, remiantis susitarimu dėl išstojimo, ankstesniems Jungtinės Karalystės prekių ženklams ir toliau taikoma tokia pati apsauga iki pereinamojo laikotarpio pabaigos. Taigi šis išstojimas nepaneigia ieškovei ginčijamu sprendimu sukeliamų teisinių pasekmių, todėl ieškovė ir toliau išlieka suinteresuota prašyti jį panaikinti.

38 Darytina išvada, kad nagrinėjamos bylos dalykas išlieka, nepaisant Jungtinės Karalystės išstojimo iš Sąjungos.

Dėl ieškinio priimtinumo

39 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis nurodo du nepriimtinumo pagrindus, grindžiamus, pirma, Reglamento 2017/1001 66 straipsnio 2 dalimi ir bendruoju administracinės teisės principu, pagal kurį skųsti galima tik galutinius administracinės institucijos sprendimus, ir, antra, minėto reglamento 72 straipsnio 4 dalimi, pagal kurią „[b]yloje gali dalyvauti bet kuri Apeliacinėje taryboje vykusios procedūros šalis, kuriai jos sprendimas turėjo neigiamų padarinių“.

Dėl nepriimtinumo pagrindo, susijusio su Reglamento 2017/1001 66 straipsnio 2 dalimi ir bendruoju administracinės teisės principu, pagal kurį skųsti galima tik galutinius administracinės institucijos sprendimus

40 EUIPO tvirtina, kad remiantis Reglamento 2017/1001 66 straipsnio 2 dalimi paduoti apeliaciją dėl sprendimo, kuriuo nagrinėjimas vienos iš šalių atžvilgiu nėra baigiamas, galima tiktai kartu su galutiniu sprendimu, išskyrus atvejus, kai tokiame sprendime yra numatyta atskiros apeliacijos galimybė.

41 EUIPO ir įstojusios į bylą šalies manymu, kadangi ginčijamu sprendimu procedūra ieškovės atžvilgiu nebuvo užbaigta, juo nėra išreiškiama galutinė EUIPO pozicija dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo. EUIPO teigimu, nors Reglamento 2017/1001 66 straipsnio 2 dalis ir nėra susijusi su ieškiniais Bendrajame Teisme, ją reikia laikyti bendrojo Sąjungos administracinės teisės principo, pagal kurį galima tikrinti tik administracinius aktus, kuriuose įtvirtinta galutinė Sąjungos administracinės institucijos pozicija, išraiška.

42 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis tvirtina, kad ginčijamu sprendimu Protestų skyriui buvo pavesta įvertinti ankstesnių prekių ženklų reputaciją ir tuo remiantis įvertinti galimybę supainioti ginčo prekių ženklus, todėl prireikus ieškovė galės, pirma, Apeliacinėje taryboje ginčyti naują minėto skyriaus sprendimą ir, antra, pareikšti Bendrajam Teismui ieškinį dėl šios tarybos sprendimo.

43 Šiuo klausimu konstatuotina, kad, kaip pripažįsta EUIPO, Reglamento 2017/1001 66 straipsnio 2 dalis susijusi ne su procesu Bendrajame Teisme, o su EUIPO apeliacinėse tarybose pateiktomis apeliacijomis dėl EUIPO pirmąja instancija priimtų sprendimų. Tačiau Bendrajame Teisme pareikštam ieškiniui dėl minėtų tarybų sprendimų taikomas to reglamento 72 straipsnis. Todėl, priešingai EUIPO teiginiams, nagrinėjant Bendrajame Teisme dėl Apeliacinių tarybų priimtų sprendimų pareikštų ieškinių priimtinumo klausimą, negalima vadovautis šio reglamento 66 straipsnio 2 dalimi (2018 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Polski Koncern Naftowy Orlen / EUIPO (degalinės forma)*, T-339/15–T-343/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:192, 28 punktas).

44 Dėl EUIPO ir įstojusios į bylą šalies argumento, grindžiamo bendruoju Sąjungos administracinės teisės principu, pagal kurį galima tikrinti tik administracinius aktus, kuriuose įtvirtinta galutinė Sąjungos administracinės institucijos pozicija, visų pirma pažymėtina, kad Sąjungos teismas nėra pripažinęs tokio bendrojo teisės principo. Nors ieškinys dėl parengiamojo akto nėra priimtinas, nes pareikštas ne dėl galutinio administracinės institucijos sprendimo, priimto nagrinėjimui pasibaigus, Sąjungos teismas jau yra priimtinais pripažinęs ieškinius dėl negalutinių administracinės institucijos sprendimų, kurių dėl jų sukeltų padarinių asmenims nebuvo galima laikyti paprastais parengiamaisiais aktais. Be to, niekada nebuvo nuspręsta, kad Apeliacinės tarybos sprendimas yra parengiamasis aktas, net jeigu juo byla grąžinama Protestų skyriui nagrinėti iš naujo. Pačiame Reglamento 2017/1001 72 straipsnyje, kuriame nustatyta, kad „[a]peliacinių tarybų sprendimus dėl apeliacijų galima skųsti Bendrajam Teismui“, šie sprendimai visiškai nediferencijuojami pagal tai, ar juose išreiškiama galutinė EUIPO instancijų pozicija, ar ne.

45 Bet kuriuo atveju, remiantis Reglamento 2017/1001 71 straipsnio 2 dalimi, jeigu Apeliacinė taryba perduoda bylą toliau nagrinėti tam skyriui, kurio sprendimas buvo apskųstas, šis privalo vadovautis minėtos tarybos sprendimo motyvais ir rezoliucine dalimi, jeigu nagrinėjami faktai sutampa (2018 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Degalinės forma*, T-339/15–T-343/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:192, 31 punktas). Vadinasi, šiuo atveju ginčijamo sprendimo išvados ir motyvai, susiję su prekių ir paslaugų panašumu, žymenų panašumu ir galimybe supainioti, nenustačius tariamos ankstesnių prekių ženklų reputacijos, atspindi galutinę šios tarybos poziciją dėl šių ginčo aspektų, ir ši pozicija yra privaloma Protestų skyriui, kuriam dabar pavesta nagrinėti reputacijos klausimą remiantis Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktu ir 8 straipsnio 5 dalimi. Taigi ieškovei būtina palikti galimybę ginčyti galutines šios tarybos išvadas, nelaukiant nagrinėjimo minėtame skyriuje pabaigos, kad ji galėtų vėliau pateikti apeliaciją tai pačiai tarybai, o prireikus vėliau pareikšti ieškinį dėl naujo

sprendimo Bendrajame Teisme. Taigi EUIPO nurodytu tariamu bendruoju Sąjungos teisės principu, pagal kurį galima skųsti tik administracinius aktus, kuriuose įtvirtinta galutinė administracinės institucijos pozicija, bet kuriuo atveju negalima pateisinti nagrinėjamo ieškinio nepriimtinumo.

46 Iš to išplaukia, kad šiam nepriimtinumo pagrindui negali būti pritarta.

Dėl nepriimtinumo pagrindo, grindžiamo Reglamento 2017/1001 72 straipsnio 4 dalimi

47 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis tvirtina, kad ieškovė nėra suinteresuota pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo, nes dėl jo ieškovės protestas galiausiai būtų patenkintas dėl visų atitinkamų paslaugų, įskaitant skirtingomis pripažintas paslaugas, nes Apeliacinė taryba nusprendė, jog galėtų kilti galimybė supainioti, jei ankstesni prekių ženklai turėtų reputaciją, todėl reputacijos klausimą turi išnagrinėti ir galutinį sprendimą pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą ir 8 straipsnio 5 dalį priimti Protestų skyrius. Abi šalys tvirtina, kad šiuo požiūriu negalima teigti, jog ginčijamu sprendimu ieškovės reikalavimai buvo atmesti, todėl atskiras ieškinys dėl ginčijamo sprendimo yra nepriimtinas, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2017/1001 72 straipsnio 4 dalį, kurioje numatyta, kad ieškinį Teisingumo Teisme gali pareikšti bet kuri Apeliacinėje taryboje vykusios procedūros šalis, kuriai jos sprendimas turėjo neigiamų padarinių.

48 Šiuo klausimu reikia priminti, kad remiantis jurisprudencija Apeliacinės tarybos sprendimas laikytinas nesukėlusiu neigiamų padarinių kuriai nors protesto procedūros šaliai, kai ji patenkina šios šalies prašymą, remdamasi vienu iš atsisakymo registruoti arba prekių ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindų ar apskritai pritaria tik daliai šios šalies argumentų, nors ir nenagrinėja kitų šios šalies nurodytų pagrindų ar argumentų arba juos atmeta (žr. 2015 m. rugsėjo 25 d. Sprendimo *Copernicus-Trademarks / VRDT – Bolloré (BLUECO)*, T-684/13, EU:T:2015:699, 28 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

49 Iš ginčijamo sprendimo 110 punkto matyti, kad Apeliacinė taryba atmetė papildomą ieškovės apeliaciją, kuria buvo siekiama užginčyti Protestų skyriaus sprendime pateiktą vertinimą, pagal kurį „reklamos (taip pat internetu), visų pirma skelbimų (trečiųjų asmenų atžvilgiu); darbuotojų įdarbinimo ir atrankos, pirmiausia muzikos srityje ar muzika besidomintiems asmenims“ paslaugos, priskiriamos prie 35 klasės ir žymimos prašomu įregistruoti prekių ženklu, skiriasi nuo ankstesniais prekių ženklais žymimų paslaugų. Ginčijamo sprendimo rezoliucinėje dalyje minėta taryba, pirma, patenkino įstojusios į bylą šalies apeliaciją tiek, kiek prašyta panaikinti šio skyriaus sprendimą, ir, antra, atmetė papildomą ieškovės apeliaciją, susijusią su paslaugų panašumu. Taigi ši taryba ieškovės reikalavimus atmetė. Be to, tikslinga priminti, kad tos tarybos panaikintu minėto skyriaus sprendimu ieškovės reikalavimai buvo iš dalies patenkinti, t. y. buvo patenkintas ieškovės protestas dėl prašomo prekių ženklo registracijos visoms prie 41 ir 45 klasių priskiriamoms paslaugoms ir kai kurioms prie 35 klasės priskiriamoms paslaugoms, t. y. „mažmeninės ir didmeninės prekybos (taip pat internetu) muzikos prekėmis ir paslaugomis“.

50 Be to, reikia konstatuoti, kad Apeliacinė taryba nepatenkino ieškovės reikalavimų įvairiais klausimais.

51 Pirma, Apeliacinė taryba atmetė ieškovės argumentus dėl paslaugų panašumo ir nusprendė, kad tam tikros prie 35 ir 45 klasių priskiriamos paslaugos, žymimos prašomu įregistruoti prekių ženklu, skiriasi nuo ankstesniais prekių ženklais žymimų paslaugų (žr. šio sprendimo 14 ir 15 punktus).

52 Antra, Apeliacinė taryba, priešingai, nei tvirtino ieškovė, nusprendė, kad visų tapačiomis ar panašiomis pripažintų paslaugų atveju žymenys buvo mažai panašūs, todėl, jeigu ankstesni prekių ženklai neturėtų reputacijos, nebūtų galimybės juos supainioti (žr. šio sprendimo 20 punktą). Šiomis aplinkybėmis, kaip nurodyta ginčijamame sprendime, ieškovės teisė prieštarauti prašomo įregistruoti prekių ženklo

registracijai visiškai priklausė nuo ankstesnių prekių ženklų reputacijos, todėl negalima pripažinti, kad ginčijamu sprendimu ieškovės reikalavimai buvo patenkinti, juo labiau kad ieškovei gali būti sunku įvykdyti jai tenkančią pareigą įrodyti reputaciją.

53 Taigi šiam nepriimtinumo pagrindui negali būti pritarta.

54 Vadinasi, EUIPO ir įstojusios į bylą šalies pateiktus nepriimtinumo pagrindus reikia atmesti.

(Praleista)

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *Bauer Radio Ltd* bylinėjimosi išlaidas.

Gervasoni Madise Frendo

Paskelbta 2020 m. rugsėjo 23 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Kancleris Pirmininkas
E. Coulon